DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Vol. IV.] Saturdag den 21sten September, 1816. [No. 38.

DE Vice Admiraal Gouverneur Generaal en Raden van Politie van Curaçao en onderhorige Eilanden.

Allen den genen, die deze zullen zien ofte horen lezen, salut! doen te weten:

Dat wÿ goedgevonden en besloten hebben te gelasten, gelÿk gelast wordt bÿ deze.

1. Dat de eigenaars der huisen en erven in Willemstad, aan de Overzÿde der haven en op Pietermaaÿ, de straat voor en in den omtrek hunner huisen en erven altÿd in goede order zullen hebben te houden en de nodige reparatie daaraan op eige kosten zullen hebben te doen.

2. Dat de bewoners der huisen in Willemstadt aan de Overzÿde der haven, op Pietermaaÿ en Scharlo, of de eigenaars der zoodanige huisen, die niet bewoond zÿn, gehouden zullen zÿn de straat en gooten voor en in den omtrek hunner woningen en huisen schoon te houden, door dezelve twee keeren 's weeks naamlÿk op Woensdag en Saturdag te laten afgeven.

3. Dat zo wanneer iemand die verzuimd heeft de vereischte reparatie aan de straat voor en in den omtrek van zÿn huis of erf te laten doen, op aanzegging van wege het officie Fiscaal tot het doen der voorzeide reparatie in gebreken blÿft daaraan te voldoen, dezelve als dan verbeuren zal eene boete van twintig pezos van agtten; en behalven de voorzeide boete zal de zoodanig onwillig zynde persoon betalen de kosten der gezegde reparatie, welke voor reekening van denzelven geschieden zal.

4. Dat de gene, die in gebreken blÿft de straat in gooten derzelve voor en in den omtrek zÿner woning schoon te houden door dezelve op de hiervoren bepaald dagen te laten afgeven, verbeuren zal eene boeten van twintig pezos van agtten.

5. Dat een derde der voorzeide boeten zal zÿn voor den Fiscaal, en de andere twee derden ten profÿte van den lande.

Aldus gearresteerd in de Raads vergadering gehouden op het Gouvernement's Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 17den September 1816, het derde jaar zÿner Majesteits Regering.

De Gouverneur Generaal en Raden voornoemd.

(Was getekend). A. KIKKERT.

Ter ordonnantie van dezelve,

(Was getekend) W. PRINCE,
Secretaris.

Brieven, ter Gouvernement's Secretary berustende, tot dato 21sten September, 1816.

AAN

Eliao Naar	F. de Monteverde
Wed. Vaughan	Maria de Pool
John Sempel	Francisca Garcia
Knox & Sempel	Bapt. Charier
Wilha. Rappard	Maria M. Grotestam
Elyah Bowen	J. Stuylingh Cornelis
Jose Maria Ruis	Leorencia Hereson
Wed: Aron Morales	Lorenzo Potesta
Cha: Elh: Flores	Theophile Borel Jansz
Bregita Muller	Semuel Lopez Dias
Anna Rosina Peterson	Anthonetje Pichot
Isaac de Solas	Catalina Arrieta
Captain. Warden	M. J. Christian.
Malena Bergh	A. Theodora Pieterie
Wed: F: Vereal	Felip Valles
E: van J: C: Peixotte	M. L. Claas
Margarita Chelina	Jan Mirjan Lacroes.
Maria Martha Curiel	Gaugau

Fiscaals's Comptoir, 21sten September, 1816.

DE ondergetekende als daar toe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlÿk gequalificeerd, doet bÿ deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden voor deze en volgende week te bakken het gewigt moeten houden als—

De Fransche Broden 15, en
De Ronde Broden 16 oncen,

Op pœne als bÿ publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal.
P. HOCHE Eerste Clerk.

NAAR AMSTERDAM.

DE ondergetekende maakt bÿ deze bekend dat hÿ voornemens is, medio October aanstaande met zÿn onderhebbend Hollandsch fregat-schip genaamd de Lieve Moes, van hier naar Amsterdam te zeilen; indien er eenige Heeren Koopliedén of particulieren zÿn, dewelke in voornoemde schip willen laden, vervoegen zich hier omtrent bÿ den ondergetekende.

6den Sept. J. C. JANDROEP.

NAAR AMSTERDAM.

ZAL in October van hier vertrekken het schip Willem den Eersten, kapitein Jan Brandt. Voor Vragt op passagie, kan men zig vervoegen bÿ den kapitein aan boord, of bÿ de ondergetekenden,

C. W. JUTTING & Co.
& BEUTNER & TH. JUTTING.

6den September, 1816.

NAAR AMSTERDAM.

ZAL in het begin van aanstaande maand van hier vertrekken, het breegantÿn schip genaamd de Vrouw Elizabeth, kapitein Claas Schol. Voor Vragt of Passagie, kan men zig vervoegen bÿ den kapitein aan boord, of bÿ de ondergetekende,

BEUTNER & TH. JUTTING.

6den September, 1816.

Curaçao, den 12den September, 1816.

DE Contribuerende leden der Burgerÿ dezes Eilands, tot instandhouding der gewapende Burgermacht worden hierbÿ voor de laatste maal opgeroepen hunne verschuldigde Contributie te komen voldoen.

J. G. RINGELING,
Kwartier-Meester.

Koninglÿke Huwelÿken.

Onder de kenmerkstrekken die de gesteldheid van Europa thans oplevert, dienen wÿ de grote aantal huwelÿken die tusschen de verschillende souvereine familjes staat plaats te hebben niet over het hoofd te zien. Door den erfster van drie koningrÿken, met een prins zonder territories te verenigen, schÿnt Engeland een blÿk te willen geven, dat zÿ geen continentaale verwandschappen wenscht aantegaan.

Spanje en Portugal door de natuur in beide hemispheres verenigd, gaan door een dubbeld huwelÿk zodanige verbintenissen aan, die een dag die schoone monarchÿ van Carlos den 5de welkers zon nooit gedaalt is, onder een scepter zoude kunnen brengen.

Rusland, de Nederlanden, Pruissen en Wirtenberg verenigen zig door de huwelÿken van twee groot hertoginnen en een groot hertog. En wanneer men het gewigt en de staatkundige oogmerken waardoor die hoven geleid worden, als mede de personele vriendschap die de souvereinen van Rusland en Pruissen verenigen gade slaat, dan kan men zig niet verbloemen dat deeze verbondschap het gansche noordelÿke gedeelt van Europa regeerd.—Denemarken is een der oudste stammen van het huis van Oldenburgh. En er is slegts een land, die in het familje verbond 't welk het noorden van Europa insluit als vreemd zÿnde, mag gerekend worden.

Een dubbeld huwelÿk zal weldra nieuwe banden tusschen Naples van de eene zÿde, en het huis van Oostenrÿk en Frankrÿk van de andere vormen. Deze banden zullen waarschÿnlÿk een gelukkige invloed over de politicke betrekkingen van 't zuiden en het center van Europa hebben.—Bavaria alleen heeft als nog geen familje verbintenissen met het noorden.

Het belang die de staatkunde in deze talrÿke huwelÿken schÿnt te stellen, is het beste voorteken van de rust van Europa. Het bewÿst, dat wÿ voortaan de beginzelen eener wettige successie, als de grond van alle politieke schikkingen, en als het waarborg voor de toekomende vÿligheid der volkeren, zullen beschouwen.

De *Bann* van 20 stukken, kapitein W. Fisher is op den 5de July van een kruistogt op de kust van Africa, van waarzÿ op den 5de Maÿ vertrokken is te Portsmouth aangekomen. Men zal verwondered staan te vernemen dat gedurende haar kort verblÿf van slegts vier maauden, zÿ de volgende vaartuigen die onwettiglÿk den slaven handel dreven genomen heeft, te weten:—

Rosa een Americaansche golet van 6 stukken en 19 man aan boord, onlangs een kaper de Perry genaamt, die zo veel schade aan den koophandel gedurende de laatste oorlog in 't Engelsche kanaal heeft toegebragt. Zÿ had 276 slaven aan boord.

Temerario van 18 stukken en 80 man aan boord, uitgerust voor 600 slaven doch had niet meer dan 40 ingenomen, en raakte gelukkiglÿk in den beginne haarer *handel in menschen vleesch* genomen. Zÿ gaf zig niet dan na een koppige strÿd aan den *Bann* over, en had alle hare zeilen en raas afgeschoten. Er zÿn geen papieren aan boord gevonden, zÿ hÿste eerst de Americaansche en naderhand de Portugeesche vlag op, en had ook een roode vlag de uitdagings vlag genaamd met haare naam daarop aan boord.

San Antonio.—Een Portugeesche brigantÿn met 600 slaven aan boord. Zÿ had haare lading te Camaron ingenomen.

Nuestra Señora del Carmen.—Een Spaansche golet met 150 slaven, en een andere met 400 slaven. Dat vaartuig kreeg lekkagie en werkte op naar Sierra Leona, alwaar zÿ door den kruizer van de kolonie en de booten van de *Bann* genomen raakte.

Alle de bovengemelde vaartuigen wierden tegen de traktaten benoorden de linie handelende genomen. Bevorens de *Bann* de kust verliet, was de *Inconstant* gevoerd door Sir James Lucas Yeo, om aldaar een kruistogt van ses maanden te houden aangekomen. Kapitein Fisher is te London gearriveerd, om aan de Lords van het Admiraliteit een verslag zÿner verrigtingen te doen, alsmede om hun de berichten die hÿ omtrent deze verfoeyelÿke en steeds wÿduitgebreiden handel bekomen heeft, medetedeelen.

VAN wege Zyne Excellentie ALBERT KIKKERT, Commandeur van de Militaire Willems Orde, Vice Admiraal in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Generaal en Admiraal en Chef over de land en zee macht aldaar, &c. &c. &c.

Wordt by deze ter kennisse gebragt van allen ende een iegelyken wien zulks zoude mogen aangaan, dat de Weledele Achtbare Raad van Policie ten einde de verregaande onbetaamlykheden en zedeloose daden die op het oude Kerkhof, gelegen buiten de steene pads poort, op de graven, en, zo wel in als op de graftombes aldaar gepleegd worden, voor te komen, besloten heeft dat de ring muur van en de graftombes op het gemelde Kerkhof zullen afgebroken, de overblyfsels der lyken met aarde bedekt en de plaats geheel en al zal geslegt worden.

Het zal dus aan allen vry staan de lyken en overblyfsels hunner vrienden en magen voor den 20sten der aanstaande maand October van daar naar het nieuwe Kerkhof of naar de begraafplaats hunner famillie te laten transporteren, als mede hunne graftombes aftebreken en de steenen en klinkers tot zig te nemen, zullende zulks na dien dag niet mogen geschieden.

Een ieder, die daartoe genegen mogte zyn, zal zig ter bekoming van een permit te dien einde ter Fiscalaat moeten addresseren.

Curaçao den 19den September 1816.
(was getekend) A. KIKKERT.
Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,
(was getekend) W. PRINCE,
Secretaris.

WY ALBERT KIKKERT, Commandeur van de Militaire Willems Orde, Vice Admiraal in dienst van Zyne majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur-Generaal van Curaçao en onderhorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Generaal en Admiraal en Chef over de Land en Zee magt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen, die deze zullen zien, ofte horen lezen, salut: doen te weten,

Dat wy van Zyne Excellentie den Staats-Raads Dicrecteur Generaal van het departement van koophandel en kolonien, het volgende besluit van Zyne Majesteit ter afkondiging alhier ontvangen hebben, luidende als volgt:—

No. 66.—Wy Willem, by de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Orange, Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Herzien Art. 67, 56 en 46 van de respective reglementen op het beleid van de regering het Justitie wezen den land bouw en scheepvaart voor de kolonien Suriname, Curaçao mitsgaders op de eilanden St. Eustatiius, St. Martin, en Saba by ons besluit van den 14de September 1815 No. 58 gearresteerd.

En in aanmerking hebbende genomen, dat zoo lang de hooge raad ten gevolge van Art. 175 van de grond wet niet zal zyn ingesteld, door ons behoort voorzien te worden, dat de judicature in cas van hoger beroep, waarvan by bovengemelde reglementen wordt gewag gemaakt, provisioneel door een ander kollegie van Justitie worde uitgeoeffend.

Op voordragt van onzen minister van Justitie.

De raad van state gehoord.

Hebben besloten en besluiten

Artikel 1.

Alle zaken welke ten gevolge der bepalingen vervat by de bovengemelde reglementen aan de kennisneming van den Hoogen Raad zyn opgedragen, zullen, zo lange dat Kollegie niet zal zyn ingesteld worden behandeld door het Hoog Gerechtshoof te s'Gravenhage hetwelk wy daartoe wel expresselyk magtigen en bevoegd verklaren.

Artikel 2.

Het Hoog gerechtshof te 's-Gravenhage zal met betrekking tot de by het tegenwoordig besluit bedoelde zaken volgen, observeren en doen observeren de wyze van rechtspleging, welke als nog op het grondgebied des Koningryks in Europa in werking is, zullende de gedingen welke in cas van hooger beroep uit de volkplantingen alzoo ter kennisse van het Hoog Gerechtshof zullen worden gebragt, worden gedistribueerd, behandeld en beslist even of de geattaqueerde gewysden in het gewoon ressort van den Hove waren gewezen geworden met dien verstande echter dat by de beoordeling der zaken, de wetten in de volkplantigen en bezittingen van den staat vigeren zullen worden gevolgd.

Artikel 3.

Onze Minister van Justitie, zal het tegenwoordig besluit brengen, ter kennisse van het Hoog Gerechtshof te s'Gravenhage, zullende onze Staats Raad Directeur Generaal van Koophandel en Kolonien zorg dragen dat hetzelve binnen de voorsz: volkplantingen, op de aldaar gebruikelyke wyze worde afgekondigd.

Artikel 4.

Onze Minister van Justitie en onze Staats Raad Directeur Generaal van koophandel en kolonien zyn met de executie van dit besluit belast waarvan kopy zal worden gezonden aan den raad van state.

Gegeven in s'Gravenhave den 14den Mei des Jaars 1816, en van onze regering het derde.

(getekend) WILLEM.
Van wege den Koning,
(getekend) A. R. FALK.
Accordeert met dezelfs origineel,
De Griffier ter Staats Secretary,
(getekend) L. H. ELIAS SCHOVEL.
Voor kopy conform de Secretaris by het Departement van Koophandel en Kolonien,
(was getekend) V. LEUBERUS.

Gedaan op Curaçao, den 20sten September 1816, het derde jaar Zyner Majesteit's Regeering.

(was getekend) A. KIKKERT.
Ter Ordonnantie van Zyne Excellentie,
(was getekend) W. PRINCE,
Gepubliceerd dato ut supra,
(was getekend) W. PRINCE,

Curaçao, den 20sten September, 1816.

HIERBY wordt aan de belanghebbende bekend gemaakt dat de commissie door Zyne Excellentie den Vice-Admiraal, Gouverneur General benoemd tot het aanhoren van de beswaren der Contribuerende leden der Burgery dezes Eilands op aanstaande Woensdag en Donderdag den 25sten en 26sten dezer maand zitting houden zal des namiddags om vier uuren op het Burgerwacht huis.

J. G. RINGELING.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaart zederd onze laatste.

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

14.	golet Josepha, Ordoneta,	St. Domingo
16.	bark Forthuin, Penso,	Spaansche Kust
	—— Jufrouw Helena, Lanpe,	ditto
	—— Leonora, Danies,	ditto
	—— Jan, Barner,	St. Eustatius
17.	golet Alexandria, Coolman,	Aruba
18.	bark Twee Lingen Joseph & Benjamin De Pool,	Aruba
	golet Intrepid, Martyn,	Porto Rico
	—— Twe Vrienden, Arends,	Aruba
19.	—— Prins, Visser,	Puerto Cabello
	—— Victoria, Renoa,	ditto

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

14.	golet Mary, Louis,	St. Thomas
	—— Consolation, Isiero,	Spaansche Kust
	lantje Rosa, Louis,	ditto
	—— De Duif, Cavero,	ditto
16.	lantje El Carmen, Perons,	ditto
	bark Celestine, Gostico,	ditto
	—— Helena, Lampet,	ditto
	—— Fortuna, Jansen,	ditto
17.	golet Venus, De Leon,	St. Thomas
18.	—— Alexandria, Coolman,	Aruba

De brigantyn Ceres, kapt. C. H. Rooseboom, is alhier op Donderdag laatstleden met agt weken reis van Rotterdam aangekomen; zy brengt geen byzondere nieuws.

Zyner Majesteit's schooner De Haay gevoerd door den Weledele Gestrenge Heer de Quartel is op den 20sten July te Rotterdam aangekomen. De brigantyn Vesilla was mede aldaar aangekomen.

De golet Venus die op Dingsdag laatstleden van hier naar St. Thomas vertrokken is, was genoodzaakt uit hoofde van een buitengemene holle zee van het N. O., terwyl de stroom van het zuiden kwam het welke debaren dikmaals aan beide zyden over het vaartuig deed breken, naar deze haven te rug te keren.

De zee rees op Dingsdag laatstleden om het noorden van dit eiland 30 voet boven de gewone waterpas, en begaf zig tusschen de plantagien genaamt Noord Kant en Hato aan de wal stromende, ten minste twe mylen buiten haare grenzen, met de ebbe bleven er groote poelen zout water leggen, waardoor enige mais die op de laatstgenoemde plantagie gezaaid was bedorven raakte.

—o○o—

Extract uit een brief van Puerto Cabello gedagtekend 16den September, 1816.

« Gisteren ontvingen wy het onverwachte nieuws wegens het nemen van Barcelona door de insurgenten onder Mariño, Piar, en Monaga; na zy Lopez verslagen hadden, zond deze een express naar Barcelona, ten einde den gouverneur dier plaats van deze omstandigheid kennis te geven, met verzoek om de plaats voor de aankomst der insurgenten, die in groter getal waren dan het garnisoen van Barcelona (bestaande slegts uit 300 man) te evacueeren; dienvolgens, gaf den gemelde gouverneur aan de inwoneren verlof om zig inteschepen, en retireerde zig naderhand naar Cumana.

« Lopez met het overige der troepen, is den generaal Morales die byna 15 mylen van Cumana zig bevond, gaan ontmoeten; of zy in 't vormen dezer vereniging gelukt zyn, is niet bekend; Nietiemin, zo dra de nieuws te Caracas aankwam, wierden de huzaaren van Fernando 7mo. en een gedeelte van het regiment van Castillo gelast, zig terstond Morales ten hulp op mars te begeven.

« Mevrouw Campo, echtgenote van den gouverneur van Barcelona, is te Puerto Cabello met slegts een kleine gedeelte haarer klederen, en met achterlating van alle haare andere goederen aangekomen.

« Wy hopen dat Morales ons van allen een goede verslag zal doen."

Eenzÿdig oordeel over menschen.

Hoe verkeerd beoordeelt men eenen mensch, wanneer men alleen enkele daaden van zwakheid uit zyn leeven uitneemt, wanneer men dezelve beschouwt buiten de omstandigheden, welke hem dreeven en drongen, en nu zoo volstrekt over hem 't vonnis strÿkt! Wanneer iemand den koning David niet kende, en men zeide hem alleen: dat hy door eene meenigte onwaarheden eenen priester had overgehaald, om hem brood en een zwaard te geeven, en dat de man daarom met zyn geheel gezin zÿn leeven had verlooren! dat hÿ zich bÿ eenen filistÿnschen vorst onzinnig had aangesteld, om uit de gevangenis los te komen, wat moest die van David denken? Wanneer men alleen van Abraham verhaalde: dat hÿ zÿn vrouw voor zÿn zuster uitgegeven; zÿne dienstmaagd tot vrouw genomen had, om kinderen te hebben; dat hÿ daarna zÿn kind nevens de dienstmaagd ten huize uitgejaagd had; of van Moses, dat hÿ eenen man had doodgeslagen, dienswege uit het land gevlucht was, de tafelen der wet van God gegeeven in toorn had verbroken; waar voor zoude en moest men Abraham en Moses houden? Zelfs wanneer men van Jesus zeide: dat hÿ niets was dan een timmerman, en de menschen met een groote zweep uit den tempel, had gedreeven; dat hÿ bÿ niemand meer, dan bÿ ongeregelde lieden ter tafel was, de overheid openlÿk beschimpt, en duidelÿk gezegd had dat hÿ alleen in de wereld was gekomen om stryd te brengen; wanneer men zÿne woorden en daaden zo verdraaide, zoo uit den samenhang rukte; wat moest die van Jesus denken, welke verder niets van hem wist? En evenwel is reeds tien duizend maalen over de grootste menschen zoo geoordeeld geworden en wordt het alle dagen. Daar ontvalt eenen edelen man in de hitte der drift een haid of in een vrolÿk oogenblik een los woord; daar ziet men iemand in een verdacht huis, daar doet iemand iets, of laat iets na, waar van de kortzichtige niet ligtelÿk eene reden vindt: daar begaat de vuurige aandoenlÿke mensch eene fout. Dat wordt rondgedragen, overal verteld, daar heen gezegd, als of de mensch anders in zÿn leeven niets buiten dat gedaan had, nu wordt terstond daar over geoordeeld, het word veroordeeld, men spot er mede, en men beklaagt den man als of men hem geheel in zÿn hart kende, als of men alle omstandigheden wiste, die hem bepaalden, en veelligt bepaalen moesten, om zoo te handelen; en van alle het goede, dat hÿ aan zich heeft, dat hÿ deedt, van de grootheid, den adel zÿner ziele wordt geen woord gezegd. Zoo bestond de lastergeest van alle tÿden en van onzen tÿd.— Zonder twÿffel is het een woord van de kennelÿkste menschelÿkheid "*Oordeelt niet, verdoemt niet, gelÿk gÿ anderen oordeelt, zoo zult gÿ geoordeeld worden.*"

***Ewald*, 1ste deel.**

Anekdoten van Bonaparte.

De volgende anekdoten omtrent Bonaparte niet algemeen bekend, zÿn waardig gepubliceerd te worden, daar dezelven zÿn karacter zo wel beschrÿven.

Het raport van generaal Becker wegens zÿne zending, zo als 't zelve door hem in de ministerieele gezelschappen van Parÿs gemaakt is, laat geen opening om *het onzigtbaar spoor*, waarop hÿ dat schrikkelÿk schepsel zo vrediglÿk tot een schandelÿke einde gebragt heeft, te kunnen ontdekken. Doch men vermoed, dat men de *personeele vervaardheid* van den Ex-Keizer (dewelke wÿ reeds ondervonden hebben sterker te zÿn dan het behoord) op hem heeft doen werken. Dit bekende den generaal, dat hÿ ooit een tÿdstip van meer angst had doorgestaan, en dat ooit een uitslag met groter moeÿte, dan die welke hÿ te weeg gebragt heeft, is verkregen geworden.

Hÿ zeide, dat Napoleon hem zedert den beginne niet alleen met beleefdheid, maar zelfs met gemeenzaamheid behandelt heeft. Op een dag voor het aannemen van den reis, bezig zynde gezamentlÿk in het lusthof van Malmaison te wandelen, maakte den generaal enige aanmerkingen omtrent Maria Louiza, en over het gedrag van het hof van oostenrÿk jegens zÿn persoon; Napoleon begon te lachen, en zeide schertsende, hem een klapje op de wangen gevende. *Allez mon ami, tu ne connais pas ce gens la.* (dat is) *och myn vriend, gy kent die lieden niet.*

Voor zÿn vertrek zond Bonaparte voor een zÿner oude vrienden om afscheid van hem te nemen. Toen hÿ gekomen was, zeide hÿ tegens hem *Ik wilde niet vertrekken zonder u te zien, wÿ zullen malkander nimmer weder ontmoeten*, waarop den andere in traanen uitbarste—doch Bonaparte zÿn handen op de schouderen zÿns 'svriend leggende, zeide op een vriendelÿke toon tot hem. *Mon cher, ne vous attendrissez pas; dans les grandes crises comme celle-ci, c'est le courage et non pas la sensibilité qu'il nous faut* (dat is) *Myn waarde, zÿ niet aangedaan; Grote crisis of schielÿke tÿdsveranderingen gelÿk deeze, vereisschen moed en geen gevoeligheid*—In een lang gesprek die daarop ontstond zegt den generaal, dat Bonaparte zig zeer bedaard, enigzins zwaarmoedig, dog niet *abattu* of neerslagtig gedroeg. Hÿ bekende in de laatste verrichtingen twee grote misslagen begaan te hebben, de eerste was het verlaten zÿner armee, en de andere zig in zekere onderzoekingen met de kamers te hebben ingelaten, en wel voornamentlÿk met haare gedeputeerden. Het gansch lichaam zeid hÿ was ligt te verdeelen of te niet te doen; Doch het committe was met groter macht gewapend dan het gansche lichaam, en kon noch tot enig onderzoek noch tot het verlenen van uitstel overgehaald worden. Bÿgevolg toen ik hun sprak, van de noodzakelÿkheid waarin het land zig bevond, om manschappen, kannonnen, en geld te moeten hebben bragten zÿ mÿ de rechten van den mensch, en het contract social of de gezellige verplichtingen voor oogen, en alles was verloren.

Op den weg naar Rochefort, alwaar hÿ zig moest inschepen, en terwÿl hÿ aldaar bleef vertoeven, ontving Bonaparte verscheide deputatien van het armee, die er op aandrongen dat hÿ zig aan hunne hoofd zoude stellen, zwerende voor de zaak te zullen sterven *Gÿ ziet* (zeide hÿ tot generaal Becker) dat de provisioneele regering de gevoelen van 't volk ten mÿne opzigte niet kent; Bÿ welke gelegenheden hÿ zig zomtÿds scheen optewekken, en als het ware in geest en lichaam te willen verryzen, zelf zÿn besluit te kennen gevende om naar het armee te rug te keren, en aan het hoofd derzelve te overwinnen of te sterven! Doch deeze straalen van dapperheid duurden niet lang. Een ieder die hem naderde, schreef hem wezentlÿk zo veel gebruik in geest als lichaams vermogens toe, hÿ was zwak, wankelbarig en kleinmoedig, zeer oplettend op zÿne klein geneugtens, gezet op zÿn tafel, en ofschoon in 't algemeen van een loome gesteldheid en geschikt tot apopleticke aanvallen, was hÿ buite gemeen levendig in al het gene zÿn personeele veiligheid aanging.

Te Rochefort alwaar hÿ op den primo Julÿ aankwam, een Engelsche esquader geposteerd vindende, kogt hÿ een klein inlandsche v[illegible]
met hetzel[illegible]
mogelÿk na[illegible]
hÿ zÿn bes[illegible]
madame Ber[illegible]
en die gevoelig[illegible]
om van deze m[illegible]
plan aftezien, he[illegible]
ligde, verheugd (g[illegible]
schoning te hebben, [illegible]
neming die gevanzins [illegible]
eenkwam, te kunnen [illegible]
Eindelÿk trachte hÿ [illegible]
generaal Becker en z[illegible]
drongen) een capitu[illegible]
officier van het En[illegible]
treffen, dit liep ge[illegible]
wÿgerde volstrekt in [illegible]
hoegenaamd te treden[illegible]
aan boord te nemen, [illegible]
orders van zÿn ge[illegible]
zullen houden. [illegible]
(bÿ aldien losse woord[illegible]
genoemd mogen wor[illegible]
leon genoegen, en bega[illegible]
15den Julÿ s' morgens [illegible]
aan boord Zÿner Brittannisch[illegible]
schip *Bellorophon.*

(Het vervolg en slot hierna.)

The brig Ceres, C. H. Rooseboom master, arrived here on Thursday, eight weeks from Rotterdam; brings no particular news.

His majesty's schooner De Haay, captain Quartel, arrived at Rotterdam on the 20th of July. The brig Venilla had also arrived at Rotterdam.

The schooner Venus, which sailed from this port on Tuesday last, for St. Thomas, was obliged to put back on Thursday, in consequence of an uncommon high swell of the sea from the north-east, whilst the current was running from the southward, which occasioned the waves to break frequently over the vessel on both sides.

On Tuesday last the sea rose on the north side of this island about 30 *feet above its usual level, and rushing into the land between the plantations Noord Kant and Hato, surpassed its boundaries for at least two miles, leaving, at the ebb, large pools of salt water, and destroying some corn that was sown on the latter plantation. This circumstance has no doubt been occasioned by the northerly winds that have prevailed for these several days past, aided by the spring tides.*

Extract of a letter from Puerto Cabello, dated 16th September, 1816.

"*Yesterday we received the unexpected news of the taking of Barcelona by the Insurgents, commanded by Mariño, Piar, and Monaga, After they had defeated Lopez, the latter sent an express to Barcelona to acquaint the governor of that place of the circumstance, requesting him to evacuate it previous to the arrival of the Insurgents, who were in much greater number than the troops quartered in Barcelona, which did not exceed* 300 *men. The governor accordingly gave leave to the inhabitants to embark themselves, and afterwards withdrew to Cumana.*

"*Lopez with the remainder of the troops went to meet general Morales, who was about* 15 *leagues from Cumana, but whither he has succeeded in forming this junction is not known; however, on the arrival of this news in Caracas orders were given to the hussars of Fernando Septimo, and to a part of the regiment of Castillo, for immediately marching to the assistance of Morales.*

"*Mrs. Campo, the wife of the governor of Barcelona, arrived in Puerto Cabello with only a small part of her clothes, leaving all her furniture, &c. behind.*

"*We hope Morales will give us a good account of the whole.*"

New Money System of Holland.

THE HAGUE, 25TH JUNE.—Yesterday the second chamber of the States General received a message from the king, accompanied with a plan of law, containing enactments respecting the introduction of a common money system throughout the whole kingdom of the Netherlands. According to this plan the unit of the new money system shall be guilder, having the same intrinsic value, and with the same alloy, as the piece of money hitherto coined in the northern provinces of the kingdom. The subdivision of the guilder shall be half guilder, containing 50 cents: the quarter guilder, or 25 cents; the 10th, or 10 cents; and the 20th, or 5 cents, all silver coins.

The copper coins shall consist of the 100th part of the guilder or the cent; and the 200th, or the half cent.

The gold coin shall be a piece of the value of 10 guilders.

All these coins, both gold and silver, shall bear on the one side the bust of his majesty, and on the reverse the arms of the kingdom, with the value of the piece and the year of the coinage.

The gold ducat, the silver ducat, and the silver rider, may still be coined as money for commercial purposes; but, after the expiration of a certain time, all other coins shall be considered as foreign, and shall not be receivable at the treasury.

FROM ENGLISH PAPERS.

The *Bann*, of 20 guns, capt. W. Fisher, arrived on the 5th July at Portsmouth, from a cruise on the coast of Africa, which she left on the 5th of May. During the short stay of only four months she was upon that station, it will be heard with surprise and indignation, she made the following captures of vessels illegally employed trading in slaves:—

Rosa, American schooner, of 6 guns and 19 men, late the *Perry* privateer, which did so much injury to the trade in the British channel in the late war. She had 276 slaves on board.

Temerario, 18 guns, 80 men, fitted for carrying 600 slaves, but had only 40 embarked, she being fortunately captured at the commencement of her *humane* traffic. She did not surrender to the *Bann* until after an obstinate contest, and she had had every sail and yard shot away. There were no papers found on board her. She hoisted American, and afterwards Portuguese colours; and had likewise a red flag (called a flag of defiance), with her name upon it.

San Antonio, Portuguese brig, with 600 slaves on board. She took her cargo in at Camaroon.

Nuestra Senora del Carmen, Spanish schooner, with 150 slaves; and a Spanish schooner, with 400 slaves. This vessel sprung a leak at sea, bore up for Sierra Leone, and was taken by the Colonial Cruiser and the *Bann*'s boats.

All the above vessels were captured, trading, in violation of treaties, to the northward of the line. Before the *Bann* left the coast, the *Inconstant*, Sir James Lucas Yeo, had arrived there, for a four months' cruise. Capt. Fisher has arrived in London, it is imagined, to lay before the Lords of the Admiralty a detail of his proceedings, and the information which he has obtained upon the subject of this abominable, and more widely-spreading trade.

Arrival of Bonaparte's statue in London!

On the 26th June this *great character* was landed at the Tower. He came from the Thuilleries at Paris, where he had been roughly handled by the Allies. The reports of his enormous size is correct; he measures *thirteen feet* in height, and weighs *seven tons*. His countenance is *smooth*, and though it has generally been supposed that he was only *stony-hearted*, yet it appears that he is *throughout* as *hard* as *marble*. He re-embarked soon after he arrived, on a visit to Carlton-house, where he will only remain for a few days, and then take up his abode at the British Museum, as one of its chief *curiosities*. The concourse of people who attended at the Tower, in order to witness his landing, though they were not permitted to see his *person*, was so great, that it was with some difficulty that the military could preserve good order.

A young man having paid his addresses to a beautiful young lady, his cousin, in Paris, by whom they were rejected, went to her house in rue des Levandieres Sainte Opportune, armed with a poniard and three pistols, when he renewed his addresses: but the young lady still persisted in her refusal, he shot her in the lower part of her body with one of the pistols, and stabbed himself with the poniard. He was not expected to survive, but some faint hopes were entertained of the lady.

Anecdotes of Bonaparte.

The following anecdotes respecting Bonaparte are not generally known, and are we think, worthy of publication, as being characteristic of the man.

General Becker's account of his mission, as he gave them in the ministerial circles of Paris, afforded no clue to discover by what invisible thread he had led this terrible creature so quietly to an ignominous end, but it was surmised that the personal fears of the Ex-Emperor, (which we have already seen are more than becomingly strong) were operated upon.—What the general told was, that he had never passed a period of more anxiety, and that there was no success more difficult than that which he had attained.

He said that Napoleon had treated him, from the first moment, not merely with civility but even with familiarity. On the day before the journey, began while walking together in the garden of Malmaison, the general made some observation concerning Maria Louisa, and the conduct of the court of Austria towards him. Napoleon laughed, gave him a little playful slap on the cheeks, and said "*allez, mon ami, tu ne connais pas ce gens la!*"

Before Bonaparte's departure, he sent for one of his early friends—he wished to take leave of him. Bonaparte said, 'I would not go without seeing you, we shall not meet again.' The other, unable to speak, burst into tears. Bonaparte put his hands on his friend's shoulders with an air of affection, and said—'*Mon cher, ne vous attendrissez pas; dans les grandes des crises comme celle ci, c'est le courage, et non pas la sensibilite, qu'il nous faut.*' In a long conversation which ensued, this person represents Bonaparte as calm, somewhat melancholy, but not "*abattu.*"—Bonaparte allowed that he had committed, in the late transactions, two great faults; the first was, that he had left the army, the other was, the getting into a discussion with the Chambers, and above all with a deputation of the Chambers: the large body might have been divided or dissolved; but the committee was armed with more power than the whole, was not liable to discussion, and not subject to be put off nor delayed. Accordingly said he when I spoke to them of the wants of the country, *men, cannon* and *money* they answered me with the *rights of man* and the *social contract*, and all was lost!

On the road to Rochefort, where he was to embark, and while he remained there, Bonaparte received several deputations from the army, urging him to put himself at their head and swearing to die in his cause. 'You see,' said he to Becker, 'that the provisional government mistakes the wishes of the people with regard to me.' On these occasions he would sometime wake up, as it were into life and spirit, and express a resolution to return to the army to conquer or die at its head; but these gleams of courage were very short. Indeed, those who approached him described him as much *use*, both in mind and body; weak, undecided, and pusillanimous, very attentive to his little comforts, fond of the table, and, though in general somewhat lethargic, and inclined to apopletic seizure, exceedingly alive to all that concerned his personal safety.

At Rochefort where he arrived on the 1st of July, finding the British squadron on the alert, he bought a small vessel of the country, with the intention of escaping to sea in her, and making the best of his way to America. On his announcing his resolution, madame Bertrand, in all the agonies of tears, entreaties, and hysterics, to which violent tempered ladies are subject, implored him to forego this difficult and dangerous plan, and Bonaparte acquiesced —glad as it is said, of an excuse to abandon an enterprise by no means suited to his present taste.

At last pressed upon by General Becker and his own fears, he endeavoured, on the 10th and subsequent days, to negociate a capitolation with the senior officer of the British squadron that blockaded him: this totally failed; the officer refused to enter in any engagement whatsoever; but offered to receive him on board, and reserve him for the ulterior disposal of his government. To those terms (if terms they may he called, where terms were none) Napoleon acceded; and on the morning of the 15th July embarked with his suite on board His Britannic Majesty's ship Bellorophon.

The following are anecdotes refering to his conduct at Mr. Balcombe's, at St. Helena:—

When Las Casas put down four gold Napoleons for markers, the youngest of the ladies who had never seen any of the coin before, took up one, and asked what it was. Bonaparte instantly, with more haste than was consistent with politeness, snatched it out of her hand, and exclaimed with a tone half of vexation and half of triumph, '*Ne voyez-vous pas qui c'est moi?*' pointing to the impression with his finger.

When the cards were opened, the cover was as usual thrown away, and was picked up by a little boy, a son of Mr. Balcombe's, about six years old. The print on the case was the Great Mogul; and the little fellow, in the pride of his heart, would display it to the Emperor, who, however, was in no humour to relish what he seemed to consider as a joke, upon himself; he snatched the paper from the child with a great deal of impatience, tore the Great Mogul in pieces, that terrified the young wit to an awful distance.

When the game had gone on a little, it came to Buonaparte's turn to deal, he happened to make some mistake, and as he expressed much impatience at losing the deal, the whole party requested he would try again—he did so, and a second time missed, 'then' said the reporter, 'if I had not seen it, I could not have conceived that so trifling an accident could have effected any human creature so seriously; his whole countenance was lighted up with fury, and he made a violent contortion of his features, and drew his mouth down on one side, like one suffering an inward pang.' He, however, recovered himself enough to ask to have the house searched for some old cards, and to send Las Casas to sit at a table in the corner to play with the offending cards; till he should make them run smoothly; and at this solitary game of patience the count obsequiously played the rest of the evening.

Bonaparte asked the youngest of the ladies whether she had ever been in England? she said, yes, she had been educated there. Of course, then, she knew geography?—A little. What is the capital of Russia?—Moscow was the ancient capital. Who, (then said he, with a look of gay expectation and pride), who burned it? The girl, to his utter disappointment, instead of saying 'you,' or the 'Russians to escape you,' said quietly she did not know. Bonaparte's countenance fell at once, and he relapsed from a kind of threatical attitude in which he had waited her reply, Thus he seemed inclined to play over again his old games with two little girls at a card table.

Gedrukt, en Saturdags 's Morgens uitgeven,
By WILLIAM LEE,
Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.